

Den danske bistandspakke vil komme til at omfatte nødhjælp, genopbygning, politi og et sikringsstyrkebidrag. Den sender et klart budskab om, at Danmark engagerer sig på alle områder af den indsats, der nu skal ydes over for Irak, for at sikre, at et nyt og frit Irak også forbliver frit og bliver demokratisk.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig to korte bemærkninger, som jeg har registreret, og det er først hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Udenrigsministeren sagde, at irakerne er glade for befrielsen. Det tror jeg er helt rigtigt. Jeg tror kun, at der er én ting, der ærgrer dem, og det er den efterfølgende besættelse, og det er så det bidrag, vi diskuterer i dag.

De ønsker ikke at lade Saddams diktatur erstatte af en udenlandsk besættelse. Det er hele pointen i den her diskussion.

Problemet er så, at man gør det her på et tidspunkt, hvor der ingen sikkerhed er for, at FN nogen sinde bliver koblet på det her forløb. Det er jo det, den danske EU-kommissær, der i modsætning til alle de danske politikere, der er så skråsikre, faktisk har været nede at diskutere med amerikanerne og diskutere med irakerne; det var det, Poul Nielson advarede imod, nemlig at amerikanerne ville blive der, og at de havde en ubehagelig stor interesse for den irakiske olie.

Kl. 12.10

Jeg vil derfor spørge udenrigsministeren: Når der nu skal diskuteres i FN med henblik på at få vedtaget en resolution, skal den så efter regeringens opfattelse indeholde et åremål for, hvor lang tid det her skal vare? Skal den indeholde bestemmelser for, at FN skal have kontrollen med Iraks rigdomme, inklusive olierigdommene? Skal den indeholde en passus om det irakiske folks ret til selv at vælge sig den ledelse, det ønsker, også eventuelt på tværs af amerikanske interesser?

Er det tre nøglepunkter, hvorom den danske regering kan sige: Det vil vi slås for i FN?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministerens gentager nu sin påstand om, at Danmark med den her beslutning ikke indtræder i rollen som besættelsesmagt. Det er en besynderlig udtalelse, og det er ikke lykkedes ministeren

i de besvarelser, som han har givet til Forsvarsudvalget, på nogen som helst måde at sandsynliggøre, hvordan det kan være, at danske styrker sættes under kommando.

Det beskrives meget indgående i svaret på spørgsmål 13, at den overordnede kommando er den amerikanske centralkommando, og under den er der en britisk kommando, og under den kommando kommer de danske styrker til at ligge. De er under operativ kontrol af de britiske styrker, oplyser ministeren. Det vil sige, at de danske soldater er under operativ kontrol af besættelsesmagten. De står også direkte over for befolkningen ved håndhævelse af lov og orden osv. Alligevel påstår ministeren, at selv om de opererer under direkte operativ kommando af besættelsesmagten, så er de ikke en del af besættelsesmagten.

Jeg håber, ministeren selv kan se, at det skal man have en speciel juridisk hjerne for at kunne forstå logikken i. Jeg håber, at ministeren vil gøre et forsøg på at give en egentlig forklaring. Det er i hvert fald ikke lykkedes ham i de besvarelser, han har givet Forsvarsudvalget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det var fristende at gå ind i ministerens påstand om, at det ville have været let for Saddam Hussein at dokumentere, at der ikke var masseødelæggelsesvåben. Det vil jeg undlade af hensyn til tiden, men blot minde om, at en del af påstanden fra Colin Powell jo var, at der var tale om skjulte masseødelæggelsesvåben, der hele tiden blev flyttet rundt, så man ikke kunne finde ud af, hvor de var. Det var jo lidt vanskeligt at bevise, at man ikke var i besiddelse af sådanne masseødelæggelsesvåben.

Så siger ministeren, at nu skal vi jo se, hvad der kommer ud af FN osv. Ja, det er klart, men ministeren er trods alt politiker, og USA har jo fremsat et forslag, som i øjeblikket forhandles, så jeg går da ud fra, at den danske regering gør sit synspunkt gældende omkring det forslag. Og derfor: Hvad er ministerens holdning til den passus i det amerikanske forslag, der gør, at besættelsen kan fortsætte i al evighed, i hvert fald så længe amerikanerne ønsker det? Hvad er regeringens politiske holdning til sådan en passus? Støtter man, at en sådan passus skal være med, eller arbejder man for at få en sådan passus ud af den FN-resolution, der eventuelt vil blive vedtaget?